

Paraklétoosz

2022. március 27.

Bátorító gondolat beteg és bajajutott embereknek

MÁRIA – Gyökössy Endre

Jézus egészen új fogalmát adja a családnak: a lelki kapcsolatot a vér szerinti kapcsolat fölé emeli. Azokat vallja rokonainak, akik közvetlen körülötte vannak (Mk 3,31-35). Ez a „kör” a családja. Így lehet egy homo christianus Mária. Ezért a testvérünk, a bátyánk Jézus. Ezzel nem zárja ki, nem utasítja el a vér szerinti családját, hanem megmutatja, hogyan válhatnak igazi „rokonná” úgy, hogy a „körébe” kerülnek, mint Mária pünkösdkor.

Tehát nem botránkozásul szolgál, hanem igenis hallatlan nagy dolog, amit Jézus mondott: „*Ki az én anyám, kik az én testvéreim? Azok, akik cselekszik az én mennyei Atyám akaratát*” - azaz ti, akik velem vagyok, követték engem! No de mi tesz bennünket lélek szerint rokonokká, amely erősebb minden vér szerinti rokonságnál?

Az egyik jellemző a közös élmény. Te is átélted, hogy van Isten? Te is megtapasztaltad már a gondviselő Isten jóságát? Milyen nagy dolog, amikor azt tudjuk mondani: „Emlékszel, amikor ezt vagy azt tette velünk az Úr?”

A lelki rokonság alapja nemcsak a közös élmény, közös érdeklődés, hanem a közös engedelmesség is. De a modern ember szinte még a szótól is iszonyodik! A mai fület csiklandozó jelszó csakis a szabadság lehet. - Pedig milyen más az Úrban szabadon, közösen engedelmeskedni!

Hiszen nézzük csak meg újra a tanítványi névsort! Ennél vegyesebb társaságot nehéz összegyűjteni. Például itt van Máté, a vámszedő: művelt, írni-olvasni és számolni felsőfokon tudó „értelmiségi”. Mellette áll a betűket talán nem is ismerő halász Péter és András. Aztán itt van Simon, a zelóta, aki partizán volt, az elnyomó Római Birodalom ellen harcolt. Máté, a vámszedő viszont pont fordítva: együttműködött az elnyomókkal. - Egy szó, mint száz: akkora műveltségbeli és társadalmi különbségek voltak a tanítványok között, hogy elméletben képtelenség lett volna békességgel együttműködniük. De mert mindnyájan Jézus tanítványai voltak, egyszerűen nem egymásra, hanem Jézusra néztek - és testvérekké lettek.

Közös élmény, közös érdeklődés, közös engedelmesség és végül közös cél is kell a lelki rokonsághoz. Talán az a baj a vérrokonságban, hogy mindig egymásra nézünk, és ha sokáig egymásra nézünk, sok hibát fedezünk fel a másokban. Minél inkább nézzük őt, annál inkább látjuk hi-

báit. A közös célban pont ez a nagyszerű és csodálatos: hogy nem egymásra nézünk, hanem egy irányba.

Mint ahogy Jézus vér- és lélek szerinti rokonai is egy irányba figyeltek az Ő mennybemenetele után. És amikor a pünkösd napja eljött, kitöltetett a Szentlélek Jézus testvéreire és Máriára is. A vér szerinti rokonságból lélek szerinti rokonok lesznek. - Így lesz Mária igazán Mária. Több, mint Jézus anyja. Ahogy egyszer test szerint a szíve alatt hordta, most már Fia Lelkét hordja a szívében.

EGY SZÓ A JOBB LATORHOZ – Barsi Balázs

„Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 24,43)

Egy elvetemült, istentelen élet a maga mélységeiben takarhat, rejthet egy olyan köteléket, amely hitelesen Istenhez kapcsolja. Amikor minden szétszakad, felragyog ez a kötelék, mint egyetlen reménység. - És egy „vallásos” életben lehetséges, hogy a mélyben nincs meg ez a kötelék? Előfordulhat!

Ha a jobb lator történetét igazságtalannak érezzük, akkor ez minket keményen vádol, mert ott vagyunk, ahol a tékozló fiú bátyja. Tulajdonképpen irigyeljük a bűnös úgynevezett „szabad” életét?

Ez az esemény fényt vet az euthanázia bűnére, öngyilkos és gyilkos valóságára, amely „lélekgyilkosság” is. Az utolsó perc is tartogathat a számunkra kegyelmet. Ennek az eseménynek a történelmi háttérben ott van a zelóta mozgalom - Jézus nem azonosul velük, mert erőszakosak. De itt, most, már azonosul velük, mert ők az erőszak áldozatai.

Mi mehetett végbe a jobb latorban? Nem tudjuk. De figyelt is, gondolkodott is. Ez óriási teljesítmény a szenvedések közepette. Hallotta Jézus szavait, és maga ítélte meg saját ügyét. Jézus az, aki semmi rosszat

nem tett, de mi (latrok) méltán szenvedünk. Iszonyú kínokban égve van ereje elhatárolni magát attól a - vallásos emberek tömegét (és néha minket is) - kísértő magatartástól, hogy Istent vádoljuk. miért engedte ezt meg, hiszen mi ezt meg nem érdemeltük.

„Emlékezzél meg rólam, Jézus” - most megvallotta Jézust az emberek előtt, és így rá vonatkoznak Jézus szavai: „Aki engem megvall az emberek előtt, én is megvallom őt Atyám előtt” (Mt 10,32). „Ha országodba jutsz” - a lator hisz a halál utáni Isten Országában. Ez a túlvilágba vetett hit most Jézushoz és csak hozzá kapcsolódik.

Az utolsó pillanat kegyelme számomra annak a pillanatnak a kegyelme, amikor fölismerem Krisztust és elismerem őt! Ez az átmenet az igazi, lelki halálból az örök életbe. - Ez az üdvösség pillanata, ez a MOST!

KAPCSOLAT ISTENNEL – Vámos Miklós kérdése

Kedves János, régóta figyelem a munkásságod, és noha kisebb az affinitásom a versekhez, mint a prózához, a tiédet még a Facebookon is elolvasom. Szerettem költészeti felelgetőseiteket Szabó T Annával, és igazán lebilincselnek az istenes verseid, amelyek többsége nemes egyszerűséggel így kezdődik: Uram. Érdekelne, hogy a címzett küldött-e valaha bármilyen formájú feleletet. Továbbá: teljesítette-e valamelyik kérésed, vágyad, óhajod?

LACKFIL JÁNOS „HITVALLÁSA”

Minden a kapcsolaton múlik. Ha olvasom Isten SMS-eit a Bibliában, ha naponta leülök vele kettesben, ha keresem jeleit emberekben, dalokban, óriásplakátokon, autórendszaámokon, akkor döbbenetesen rám vonatkozó üzeneteket kapok!

Sokszor mondjuk: hiszem, ha látom. Nála pont fordítva megy: csak akkor látom, ha hiszem. Vagyis, ha kommunikálok vele, akkor látom csodáit, örömeit, ígéreteit. Így vagyunk az idegen nyelvekkel is: míg nem tanultuk meg, hablatyolásnak tűnik, semmi értelme. Ha együtt élek az élő Istennel, akkor hiszem, hogy akivel találkozom, azt ő küldi elém. Csak rá kell jönnöm, mit tegyek.

Egyszer összefutottam egy negyvenes ismerősömmel, több kisgyerek anyukájával. Régen láttam, kérdeztem, hogy van. Rám nézett: érdekel, vagy csak udvariasság? Mondtam, érdekel hát! Kiderült, sclerosis multiplexben szenved, fokozatosan leépül majd. Most kapta a diagnózist, kész van tőle. Gondoltam, ez nem véletlen, így fél évig mindennap odaadóan imádkoztam a gyógyulásáért. Mikor újra összefutottunk, izgatottan érdeklődtem, mi hír. Mondta, elképesztő, most volt kontrollon, a sclerosis eltűnt, az orvosok sem értik. Juhéj, én értem, az imaaa... Bólogatott, sokan imádkoztak érte.

Ismeretségünkben egy kedves pár nagyon vágyott kisbabára, a feleség rengeteg hormonkezelésen ment át, huszonötször reménykedtek, de mindig elment a magzat idő előtt. Újra teherbe esett, de az orvos rászigorodott: akkor higgye el, ha kinn lesz a csecsemő! Megérintett a sztori, belevetettem magam a napi imába, és hurrá, megszületett a kis Franciska, édes és makkegészséges.

Máskor azt álmodtam; hogy nagyfiam a műtőben fekszik, a szemét operálják éppen. Másnap mentünk a telkükre bozótot irtani, felhívtam, és lelkére kötöttem, vegyen munkavédelmi maszkot. Aznap nem történt semmi, de két hét múlva hívott Simon, képzeljem, apósával ritkították a dzsindzsát, mikor a masina ledobta a láncot, épp az ő arcába. Pedig ezek a gépek úgy vannak összerakva, hogy mindig előre felé repüljön a lánc. Jó, hogy rajta volt a Jóisten maszkja. Egyik este séta közben épp hálát adtam a nap örömeiért. Rögtön jött a válasz: a közeli fitnesszterem előtt lefékezett egy ifjú hölgy, rendszáma ennyi: LVJ. Én úgy értettem, LAVJÚ - szerelmes cetli az Úrtól... Máskor három egymás mellett álló autó rendszáma tűnt

fel. PRC, MST és IKN. Tudtam, ez Isten hívása, aznap este ki is használtam a PERCet, a MOSTot, és szemlélem az IKONT, az ő arcát.

Mikor több ezer ember előtt kellett beszélni a hitemről, odamenet az autópályán megelőzött egy kocsis, rendszáma: RUA. Mármost a RUAH a lelket jelenti héberül, innen tudtam, jön a Szentlélek és megerősít.

Az első karantén miatt elmaradt a szentföldi zarándokutunk, pedig hogy készültünk rá! Viszont brutálisan mély élményeket kaptam kárpótlásként. Szemlélődő imában jártam Betániában, a feltámadt Lázárral, Jézussal, a tanítványokkal ültem egy asztalnál. Ott voltam, mikor Jézus megmosta a lábamat. Együtt ballagtam az úton a várandós Máriával, beszélgettünk sokat. Több volt ez, mint képzelet, és nem is filmforgatásként éltem meg. Intenzív belső valóságot kaptam, színekkel, ízekkel, fényekkel, sose hallott sztorikkal. Megértem, ha ezért dilinósnak néz valaki. De én ott voltam, tudom, miről beszélek.

Isten hangját is szoktam hallani. Nem öblös, mint egy sztárszínészé, úgy szólal meg, mint a gondolataim, s megismerem a stílusáról. Tök másként gondolkodik, mint én a kis beszorult emberi reflexeimmel. Olyankor lehidalogok: váó! Ami szaknyelven így hangzik: dicsőség!

Sokszor felpakoljuk Istent a legfelső polcra, néha portalanítani kell, de amúgy jól mutat. Ha kétségbeesünk, kérünk valamit gyorsan. Megadja. Vagy nem. Aztán visszatesszük a polcra a következő kétségbeesésig.

Olyan, mint egy gazdag nagybácsi, akit meg kéne látogatni vagy felhívni, de valahogy sose jut rá idő. Aztán amikor jól jönne egy kis kölcsön, kínos hozzá fordulni. Amúgy nem a lóvé miatt érdemes vele napi kapcsolatban lenni. Irtó jó arc, laza és mély, komoly és vicces, igazi társ, barát, hatalmas agy... Kalandpark vele az életem!

IMÁDKOZZUNK! – Gyökössy Endre

Mennyei Atyánk! Hallgasd meg könyörgésünket, amikor arra kérünk, hogy szüntelenül növekedhessünk: hitben, szeretetben, szolgálatban, igyekvésben; hogy egyszerre figyeljünk fölfelé, Terád, valamint embertársainkra és önmagunkra. Ne azért akarjunk többek vagy mások lenni, hogy mi kiemelkedjünk és mások aláink kerüljenek, hanem a szeretetünk és a szolgálatunk legyen több és más.

Urunk, köszönjük, hogy ima-meghallgató Isten vagy. Szentlelked segítségét kérjük jóindulatú, jóakarató igyekezetünkhöz, még akkor is, ha az sokszor hiábavaló. Hadd merjünk mindig újra kezdeni. Ámen.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**